

Dundadznieks

Nr. 21 (126) novembris 2011 Dundagas novada pašvaldības izdevums

www.dundaga.lv

Redaktora vārdi

Novads bez bankām nepaliks!

Godātie Dundagas novada iedzīvotāji! *Latvijas Krājbankas* darbības apturēšanas dēļ novads ir palicis bez bankas filiāles un līdz ar to arī — bez bankomāta. Iedzīvotājiem, uzņēmumiem un pašvaldībai prāvi naudas līdzekļi vairs nav pieejami, un daudziem nav skaidrības par turpmāko.

Lai kas arī tālāk notiktu ar *Krājbanku*, novada pašvaldība ir rīkojusies izlēmīgi, lai nodrošinātu pašvaldības darbu un lai mazinātu iedzīvotājiem radušās neērtības. Palīdzējām nokļūt uz *Krājbankas* Talsu filiāli tiem *Krājbankas* klientiem, kam nav bankas norēķinu karšu vai kas citu iemeslu dēļ nevar izņemt naudu no bankomāta. Uzņēmumiem, kam zinājām e-pasta adreses, ziņojām par ērtākām iespējām atvērt norēķinu kontus citās bankās. 25. XI rīkojām *Swed* un *SEB* banku pieņemšanas dienu Dundagā, lai iedzīvotāji ērti atvērtu norēķinu kontus.

Vai Dundaga paliks bez bankomāta? Nē! *SEB*, *Swed* un *DNB* bankas jau paudušas interesi izvietot savus bankomātus. Aktuāls ir jautājums par bankomāta vietu, tādēļ tos Dundagas centra ēku īpašniekus, kas ir gata-
vi sadarboties, lūdzu sūtīt priekšlikumus uz e-pastu: mareks.gricks@dundaga.lv. Vēlu visiem izturību un ceru uz sapratni!

Mareks Griciks, novada domes izpilddirektors

Svētku vertikāle, ikdienas horizonts

Valsts svētki novadā man iedeva vajadzīgo garīgo vertikāli. Droši vien, ne tikai man. Pirmssvētku norisēs un pašā 18. XI pēcpusdienā gan Dundagā, gan Kolkā nenoliedzami pārsvarā bija gaišais, pacilājošais, vienojošais, patriotiskais. Pat *Krājbankas* salūta raķetes lika raudzīties augšup...

Krājbankas krahs mūs pēkšņi atsēdināja ikdienas peļķē. Esamības robežas piepeši saraujas, kad jādomā, kā pabarot bērnus, kā atgūt it kā sev piederošu naudu, ko esi uzticējis tik nedrošam iestādījumam kā banka.

Par laimi, no katras bēdas var ko mācīties. Šajā gadījumā par sevi atgādina patiesība, ka ticība, uzticība ir garīgi jēdzieni. Katrs sev varam pavai-
cāt nozīmīgus jautājumus. Kam uzticēt savus lielākos dārgumus? Uz ko likt galvenās cerības? Uz ko paļauties nešauboties?

Kad svētku vertikāli šķērso ikdienas horizonts, izveidojas tas krusts, kas mums katram jānes. Lai mums tas izdodas, nezaudējot cilvēcību, stiprinoties katram savās pārbaudītās vērtībās, un, cik nu iespējams, izvairoties no lētticības, kam ar ticību un uzticēšanos nav nekādas radniecības.

Alnis Auziņš

Valsts svētkos Dundagā

Šogad 18. XI Latvijas dzimšanas dienu svinēja mazliet citādi nekā parasti.

Vispirms visus godināmos, gan dundadzniekus, gan kolciniekus, uz oficiālu pieņemšanu pils mazajā zālē aicināja novada vadītāja Gunta Abaja un deputāti, pēc tam katrs devās uz savu pagastu, lai baudītu svētku koncertu un saņemtu savējo apsveikumus.

Oficiālajā daļā īsi ar visiem godināmajiem domes priekšsēdētāju un deputātus iepazīstināja Ilze Šteina un Jānis Dambītis. Katrs laureāts saņēma goda rakstu un balvu, kā arī uzaicinājumu fotografēties kopā ar novada vadītāju pie sarkanbaltsarkanā karoga. Dzīvīgumu šai daļai piešķīra bijušais talsinieks, aktieris, fotogrāfa Viļa Rīdzenieka palīga lomas atveidotājs filmā *Vienīgā fotogrāfija* Richards Lepers, ģitāras pavadībā dziedādams Raimonda Paula un pašsacerētas dziesmas, tautasdziesmu *Es karā(i) aiziedams* un veiksmīgi iesaistīdams arī klātesošos.

Vēlāk lielajā zālē ar kopkora dziedātu tautas lūgšanu *Dievs, svētī Latviju!* sākās svētku koncerts, kurā piedalījās *Mazās skolas* un vidusskolas, kā arī pagasta jauktais koris un ansamblis *Sendienas*. Ar dzejas un prozas rindām par Latviju to kuplīnāja *Vairas bērni* un izteiksmīgās vakara vadītājas Santa Sula un Ilze Pīrvite. Uzrunā novada domes vadītāja

sveica visus novada iedzīvotājus, aicinot pašiem būt stipriem un radīt spēcīgu Latviju. Dziesmās skanīgus mīlestības sveicienus mūsu Latvijai, novadam un Dundagai nesa visi nosauktie pašdarbības kolektīvi. To uzstāšanos bagātināja Maijas Freimutes vijoles solo *Mazās skolas* kora dziedātajai dziesmai *Vai tu zini, kas ir Latvija?* un Rūtas Birzgales, kā arī Maritas Čaunānes solo dziedājumi, kad uzstājās pagasta jauktais koris.

Koncertu caurvija R. Paula dziesmas *Cielaviņa* motīvs, un ar šo dziesmu tas arī noslēdzās. Tajā gan minēti «Kolkas raga vēji sūrie», bet koristi pēdējo pantu veltīja arī Dundagai, dziedot: «Jo vēl aizvien, aizvien / Ik rītus Dundaga / Kā cielaviņa pretī skrien». Skaists bija koru nogājiens, dziedot *Cielaviņu*: tas notika pakāpeniski, līdz zāles priekšā palika tikai pēdējie koristi.

Turpinājumā uzrunu sacīja novada domes priekšsēdētājas vietniece Linda Pavlovska, aicinot būt visus priekā kopā ar godināmajiem, bet vakara vadītājas īsi raksturoja katru apbalvojamo, gan dundadzniekus, gan Kolkas tautas namā esošos kolciniekus. Par šiem cilvēkiem ne tikai stāstīja, bet arī rādīja attēlus uz lielā ekrāna.

• Priekšplānā Dzidra Bērziņa, stāv Gunārs Kristiņš, Regīna Rūmniece, Baiba Dūda, Ēvalds Spridzāns, Liene Rumpe un Dins Derkevics. Visvalža Biezbarža foto

Dundagā sveica **Dinu Derkeviciu**, apņēmi-
go SIA *Vilnas fabrika* vadītāju, **Daci Rumpi**,
talantīgo un mērķtiecīgo Mākslas un mūzi-
kas skolas audzēkni, un **Baibu Dūdu**, kolorī-
to, apdāvināto pils saimnieci. Atzinības rak-
stus par panākumiem Latvijas mākslas kon-
kursos saņēma arī Madara Enzele un Beatri-

se Zingnika, bet par izturību, veicot veloma-
ratonu *Barona taka* no Tartu līdz Dundagai, —
Kristīne Savicka. *Gada skolotājai* novadā Dacei
Čoderai dāvanā no a/s *Swedbank* klēpjdots.

(Nobeigums 2. lappusē.)

Mana dzimtā vieta — mana Dundaga *

Dundaga. Tas skan tik skaisti, skanīgi un
dobji, kā reiz skanēja Dundagas pils torņa se-
nie zvani, kas ar savu apreibinošo *dun-dang*
deva šai brīnumainajai vietai vārdu, kādā šo-
brīd es saucu savas mājas. Šī skaņa ietver
biezo mežu šalkoņu, putnu dziesmas agrā
pavasara rītā un gulbju spārnu radīto vēju,
lidojot pāri manam pagalmam.

Nerimstošais *dun-dang* mani pavada ik
dienas. Ja tā labi ieklausās, katrs var sadzi-
dēt šo skaņu, tikai ir jāgrib un jātic, ka tāda
eksistē. Jātic, ka ir tāda maģiska skaņa, kas
pieder tikai mums. Un tad, kad tu notici, tu
arī sadzirdi. Tu dzirdi to visapkārt. Dzirdi to
katra dundadznieka balsī, katrā vēja čukstā,
katrā teikā un ozola lapu čabēšanā. Šī apbu-
rošā zvana skaņa, ko neviens no mums reāla-
jā dzīvē nav dzirdējis, ir tāds kā mantojums
no noburtās pils, mazajiem rūķīšiem un Za-
lās jumpravas. Un šo mantojumu mēs, dun-
dadznieki, glabājam savās sirdīs.

Taču mums pieder kaut kas vairāk nekā
tikai apburoša skaņa. Dundagā ir kaut kas
vairāk par to, ko šeit var ieraudzīt, jo katrai
lietai, vietai, objektam ir savs unikāls un in-

teresants stāsts. Mums pieder divas brīnu-
mainas saliņas Dundagas diķī, kas tur ir biju-
šas arī pirms vairākiem gadu simtiem. Savas
pastaigas tur ir pavadījuši cilvēki, kas savu
dzīvi nodzīvojuši Dundagā tāpat kā es. Stai-
gājot pa tām un vērojot, kā saule rotaļājas
Dundagas diķī, tu sāc justies kā barons vai
barona sieva, kas reiz tur ir pastaigājušies.

Vislielākais dārgums, manuprāt, ir mūsu
pils. Lai arī tā ir piedzīvojusi lielas izmaiņas
kopš tās uzcelšanas, pēc astoņiem gadu sim-
tiem vēl joprojām ir jūtama senatnes klāt-
būtne. To mana, staigājot pa pils gaitējiem,
klausoties mūzikas skolas instrumentu ska-
nās un vērojot mākslas skolas audzēkņu dar-
bus. Ieejot zālē, kurā kādreiz, iespējams, no-
tikušas rūķīšu kāzas, var viegli iztēloties, kā
tas noticis, jo pils to glabā savos biezajos mū-
ros. Tāpat kā pils sevī glabā nabaga Zaļo jum-
pravu, kurai liktenis bija lēmis vienmēr pa-
likt saistītai ar Dundagas pili.

Vai esat pamanījuši akmens krokodila
skulptūru, kas tik ikdienišķi gozējas Dunda-
gas centrā? Tā patiesībā glabā lepmumu un
godu par Dundagu. Tā tur atrodas, lai izrādī-

tu cieņu un to, ka mēs lepojamies ar mūsu
Arvīdu Blūmentālu, krokodilu mednieku,
kurš, lai arī savu dzīvi pavadīja citur pasaulē,
vienmēr sirdī bija dundadznieks.

Cik es esmu laimīga, ka man ir iespēja dzī-
vot un uzaugt Dundagā! Un šķiet, tam ir arī
iemesls. Kur vēl es varētu sadzirdēt mistisko
torņa zvanu skaņu, kas liek man apzināties
to, kas man pieder? To, kas pieder visiem
Dundagas iedzīvotājiem. Dzīvojot šeit, es jū-
tos kā pasakā, es jūtos labāk nekā jebkur ci-
tur pasaulē — droši un pārliecināti. Manas
saknes šeit, Dundagā, būs ieaugušas tik dziļi,
cik Dundagas milzīgie un senie ozoli. Es ne-
varu un nemaz negribu iztēloties sevi, veido-
jot savu pamatu citur. Esmu gandarīta, ka
tieši Dundagas vārds nāks man līdzi pasaulē.

Savā dzīvē es apmeklēšu dažādas lieliskas
vietas un darīšu brīnumainas lietas. Bet vien-
alga, kur es došos vai par ko es kļūšu, šī vieta
vienmēr būs ar mani. Ir tikai viena vienīga
Dundaga. Un tās ir manas mājas.

Alise Ralle,
Dundagas vidusskolas 10. klases skolniece

* No Talsu novada Bērnu un jauniešu centra jaunrades
konkursa darbiem.

Dundagas pili

3. XII plkst. 18.00 Talsu pūtēju orķestra
un deju kolektīva koncerts.

9. XII plkst. 17.00 lielās egles iedegšana.

17. XII plkst. 19.00 deju koncerts *Sanā-
ciet, danča bērni*. Piedalās TDK *Bitītes* un
vidējās paaudzes deju grupa *Zelta bites*
no Rīgas, Valdgailes deju kolektīvs *Māra*
un Dundagas senioru un jauniešu deju
kolektīvi *Dun-dang*.

18. XII plkst. 13.00 *Sendienu* pasākums.

20. XII invalīdu Ziemassvētki.

23. XII plkst. 12.00 vidusskolas Ziemas-
svētku koncerts.

Kolkas tautas namā

2. XII plkst. 19.00 Vara Vētras koncerts
Mīlestībai. Biļetes *Biļešu paradīzes* kasēs,
www.bilesuparadize.lv, Kolkas tautas na-
mā un pagasta pārvaldē. Tālruni:
26385604, 22021270.

10. XII plkst. 16.00 ansambļu *Laula* un
Sarma koncerts.

17. XII plkst. 16.00 Kolkas mūzikas sko-
las koncerts. Gan 10. XII, gan 17. XII ko-
pā ar mums būs luterāņu draudzes mā-
cītājs Ainārs Kostanda. Mazajā zālē —
vietējo rokdarbnieku tirdziņš.

Nodeva par būvatļaujas saņemšanu

Apstiprināts ar Dundagas novada domes 27.10. 2011. lēmumu Nr. 291 (protokols Nr. 17., 3. §)
Dundagas novada Dundagas pagastā

Dundagas novada pašvaldības 27.10.2011. saistošie noteikumi Nr. 20
Nodeva par būvatļaujas saņemšanu Dundagas novadā

Izdoti saskaņā ar likuma Par pašvaldībām 21. panta pirmās daļas 15. punktu, likuma Par nodokļiem un nodevām 12. panta 1. daļas 10. punktu

- Saistošie noteikumi (turpmāk tekstā — noteikumi) nosaka ar nodevu par būvatļaujas saņemšanu apliekamos objektus, nodevas apmērus, nodevas maksāšanas kārtību un atvieglojumus Dundagas novada administratīvajā teritorijā.
- Nodevas maksātāji ir fiziskas un juridiskas personas, kuras, saskaņojot būvniecību Dundagas novada administratīvajā teritorijā, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no Dundagas novada pašvaldības iestādes *Centrālā administrācija* struktūrvienības *Būvvalde* saņem būvatļauju.
- Pašvaldības nodevas par būvatļaujas saņemšanu (turpmāk tekstā — nodeva) likmē ietvertas izmaksas, kas rodas būvprojekta saskaņošanas laikā (būvvietas apsekošana, būvprojekta saskaņošana, nepieciešamo dokumentu sagatavošana un izsniegšana, būvprojektu izmaiņu saskaņošana, kā arī citas ar būvprojekta saskaņošanu saistītas darbības, būvatļaujas sagatavošana).
- Nodevas likmes par būvatļaujas saņemšanu:

<i>Nosaukums un kods</i> (pēc Ministru kabineta 22.12.2009. noteikumu Nr. 1620 Noteikumi par būvju klasifikāciju sniegto būvju klasifikāciju)	<i>Nojaukšanai</i> (Ls)	<i>Restaurācijām, renovācijām, rekonstrukcijām</i> (Ls)	<i>Jaunbūvēm</i> (Ls)
4.1.1. Dzīvojamās mājas (11)			
4.1.1.1. Viena dzīvokļa mājas (111)	5	10	15
4.1.1.2. Divu vai vairāku dzīvokļu mājas (112)	5	15	20
4.1.1.3. Dažādu sociālo grupu kopdzīvojamās mājas (113)	5	15	20
4.1.2. Nedzīvojamās ēkas (12)			
4.1.2.1. Viesnīcas un tām līdzīga lietojuma ēkas (121)	15	35	50
4.1.2.2. Biroju ēkas (122)	15	35	50
4.1.2.3. Vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības ēkas (123)	15	35	50
4.1.2.4. Satiksmes un sakaru ēkas (124)	20	50	70

Valsts svētkos Kolkā

Pārpildītajā atjaunotā tautas nama zālē piekrastes ļaudis svinēja Latvijas valsts dzimšanas dienu, reizē godinot Lībiešu karogu.

Mājīgā tautas nama zāle šogad bija pulcējusi vēl vairāk ļaužu nekā pērn. Ja tā turpināsies, tad apsviedīgajam Aldim Pinkenam būs jāraksta jauns projekts, lai noārdītu starpsienu, kas šķir zāli no priekštelpas...

Kolkas lepnums ir pūtēju orķestris! Ja valsts himnu izpilda profesionāls orķestris, tas visus klātesošos uzreiz pieceļ kājās ne tikai fiziskā nozīmē, ne tikai tāpēc, ka tā pieņemts. Tā ir garīgā vertikāle, kas atbalsojas katra sirdī un noskaņo visam svinīgajam pasākumam.

Par Kolkas pašdarbnieku varējumu esmu pārliecinājies un rakstījis vairākkārt. Īpaši gribu uzteikt koklētājas (sk. foto). Virsotnē bija koris. Sevišķi uzrunāja Zigmara Liepiņa dziesma no mūzikla *Vadonis — Svētī, debesis, šo zemi!*.

Novada vadītāja Gunta Abaja vedināja aizdomāties, cik daudzi pašlaik ar lepnumu atzīstas piederībai Latvijai, ar izpratni ieskicēja grūtības un arī plaisu starp tautu un tās priekšstāvjiem, vienlaikus mudinot ticēt mūsu kopīgajam mērķim un pirms 93 gadiem liktajiem pamatiem. Ticēt, pārdomājot, kā atsevišķais saistās ar kopīgo, ko katrs ar savām spējām un darbu varam darīt mūsu zemes, mūsu novada labad, lai ar to patiesi varētu lepoties.

Pamatoti lepoties mēs varam ar saviem

labākajiem ļaudīm. Kolkā šajā vakarā godināja pensionēto skolotāju **Ēvaldu Spridzānu**, kas aizvadītajā gadā izglābis cilvēku, ražotni **SIA Līcis-93** un tās pārstāvi **Regīnu Rūmnieci** un, protams, pašu galveno gaviļnieci, *Par mūža ieguldījumu* laureāti **Dzidru Bērziņu**. Par katru dzirdējam labus vārdus, katrs saņēma daudz jo daudz apsveikumu, ziedu un buču.

Vakaru kuplināja lībiešu jauniešu ansamblis *Nurmorkestor*, kura pulkā šoreiz gan iztrūka Dāvja Stalta. Toties Jānis Mednis nolasīja klāt neesošā Saeimas deputāta un Līvu savienības vadītāja vēstuli klātesošajiem (sk. *Līvu laiku* 5. lpp.l). Jāpiebilst, ka Jānis vienīgais arī runāja lībiski, būtisko pārtulkojot latviski.

Beigās pateicības vārdi un aplausi tika visiem, kas pielikuši roku svētku tapšanā un kas patiesībā rosīgi, ar izdomu un mīlestību darbojas nepārtraukti ikdienā. Jo svētki, lai gan nozīmīga diena, savā ziņā ir tikai ceļa stabiņš mūsu steidzīgajā, skaistajā, pārbauģījum un atklājumu pilnajā dzīvē.

Bet pašās beigās izskanēja *Pūt, vējiņ!*. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka uz zemeslodes nav otras vietas, kur šī dziesma skanētu tā, kā Kolkā. Ar smeldzi, ar cerību, ar lepnumu, ar spītību, ar pagātņi šodienā. Patiesi vienojot.

Alnis Auziņš

nis pie lielās zāles, arī sirsnīgā godināmo sumināšana.

Katru apbalvoto ar priekšnesumu sveica Daces Treinovskas, Ineses Freimutes un Dainas Mīkelsones vadītie dejojāji. Vislielāko zāles sajūsmu izpelnījās vidusskolēni ar deju *Cūka driķos* un senioru un vidējās paaudzes dejojāji ar deju *Pukīte pa dambi*. Turpinot skolotāja Ernesta Ābola aizsākto, visi kopā vēl nodziedāja *Nevis slinkojot un pūstot*. Tad godināmie kopīgi nofotografējās pie valsts karoga. Visi dundadznieki un viesi varēja baudīt *a/s Latvijas Krājbanka* dāvinājumu Latvijas dzimšanas dienā — skaisto salītu no Pūpolsaliņas. Lai kam savdabīgu atvadu sveicienu...

Diāna Siliņa

4.1.2.5. Rūpnieciskās un ražošanas ēkas un noliktavas (125)	20	50	70
4.1.2.6. Ēkas pašizklaides pasākumiem, izglītības, slimnīcu vai veselības aprūpes iestāžu vajadzībām (126)	15	35	50
4.1.2.7. Citas nedzīvojamās ēkas (127)	5	15	20
4.2. INŽENIERBŪVES (2)			
4.2.1. Transporta būves (21)	20	50	70
4.2.2. Cauruļvadi, sakaru un elektropārvades līnijas (22)	20	50	70
4.2.3. Kompleksās būves rūpnieciskās ražošanas uzņēmumos (23)	20	50	70
4.2.4. Citas inženierbūves (24)	10	15	20
- Ja būvniecības saskaņošana netiek pabeigta un būvatļauja nav izsniedzama, iekasētā pašvaldības nodevas daļa netiek atmaksāta.
 - No nodevas samaksas tiek atbrīvoti būvatļaujas saņēmēji šādos gadījumos:
 - ja būvniecību veic pašvaldība;
 - ja būvniecība nepieciešama pašvaldības funkciju nodrošināšanai;
 - ja būvniecība tiek veikta kultūras pieminekļa restaurācijai, renovācijai vai rekonstrukcijai.
 - Būvatļaujas atjaunošanas (ja izsniegtā būvatļauja anulēta, nozaudēta u.tml.) gadījumā nodeva maksājama 50% apmērā no 4. punktā noteiktās likmes.
 - Nodeva iemaksājama Dundagas novada pašvaldības pamatbudžetā, veicot pārskaitījumu vai veicot iemaksu pašvaldības kasē.
 - Lai saņemtu būvatļauju, jāuzrāda maksājuma dokumenti par nodevas nomaksu pilnā apjomā.
 - Saņemtā nodeva par būvatļaujas izsniegšanu tiek izlietota būvniecības dokumentācijas izstrādei un būvprojektu saskaņošanas, būvniecības uzraudzības un tehniskā darba nodrošināšanai.
 - Nodevu aprēķina un kontroli pār nodevas samaksu pilnā apmērā veic Dundagas novada pašvaldības iestādes *Centrālā administrācija* struktūrvienība *Būvvalde*.

Domes priekšsēdētāja Gunta Abaja

Domes sēdē 3. novembrī

Pieņēma saistošos noteikumus *Grozījumi Dundagas novada Domes 2010. gada 22. jūnija saistošajos noteikumos Nr. 15 «Par augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas iesniegšanas un pieņemšanas kārtību».*

Atteica izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu nekustamajam īpašumam *Bumbieri*. Pēc dzīvokļa īpašnieka lūguma anulēja ziņas par deklarēto dzīvesvietu vienam novada iedzīvotājam.

Izdarīja grozījumus 20.09.2011. domes sēdes protokolā un uzdeva izpilddirektoram noskaidrot e-pasta sakaru traucējumu iemeslus.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

• ***Kā vienmēr izcili spēlēja Kolkas koklētājas.***

Baibas Šuvcānes foto

Dod mums vienprātību, Tēvs!

18. XI pulksten 11.00 Dundagas baptistu draudzes baznīcā notika Latvijas valsts proklamēšanas 93. gadadienai veltīts ekumēnisks dievkalpojums.

Dundagas baptistu draudzes mācītājs Andis Smelte uzrunāja ļaudis ar vārdiem no 24. psalma: «Tam Kungam pieder zeme, zemes vīrsus un viss, kas uz tā dzīvo». Jēzus saka: «Manam namam jātop lūgšanu namam visām tautām». Dievs mīl visas tautas. Sludinātājs uz brīdi aizdomājās: «... mums būtu jālūdz: «Tavs prāts lai notiek Dundagā, Latvijā! Dievs, kā es varu šeit, Dundagā, Tevi pagodināt? Kā man dzīvot Dundagā? Sūti Svēto garu pār Dundagas cilvēkiem! Dievs, dod mums spēku, drosmi, vienprātību!»»

Ar dziesmām iepriecināja abu draudžu kori. Baptistu draudzes jaunieši nodziedāja Imanta Kalniņa un Leonīda Breikša dziesmu *Lūgšana*: «Vai nav skaistas mūsu dziesmas? Nē, tās nedzied verga sirds! / Tāpēc mūžam Tavai saulei latvjus brīvus jāapmirdz...»

Katram vēl ilgi jāpārdomā luterāņu mācī-

tāja Armanda Klāva svētruna. Rokās viņš turēja pilsoņa pasi, kuras pirmajā lappusē ir viss galvenais par mums ierakstīts. Ticība arī ir kā pase. Nepazaudēt tās pirmo lappusi! «Kas tic un top kristīts, tas taps svēts» (Marka 16:16). Piecas zīmes visiem ies līdzī: «Manā vārdā tie ļaunus garus izdzīs, jaunām mēlēm runās, tie ar rokām pacels čuskas, un, kad tie dzers nāvīgas zāles, tad tās tiem nekaitēs. Neveseliem viņi rokas uzliks, un tie kļūs veseli» (Marka 16: 17–18).

Dievs prasa dzīvu ticības pieredzi. Ja sirds ir nocietināta pret Dievu un cilvēkiem, pretī jāliek mīlestība.

Ieklausīsimies L. Breikša vārdos: «Lai pret nezināmiem laikiem cauri mūžiem ejam mēs, / Dod mums spēku, dod mums drosmi, dod mums vienprātību, Tēvs!»

Irina Jānberga

Par zaļu pat vēl zaļāks

Kolkas pamatskolā

Ar dažādiem pasākumiem aizritējis gada priekšpēdējais mēnesis.

Novembrī skolā notika integrētā nedēļa *Drošas brīvā laika pavadīšanas iespējas*. Tā sākas ar līniju, kurā direktora vietniece ārpusklases darbā Aiga Ūdre izstāstīja, kas ir hobiji, un atmiņas spēlē aicināja iepazīt, kādas aizraušanās ir klasesbiedriem un skolotājiem. Visu nedēļu skolēni mācību stundās turpināja iepazīties ar dažādiem vaļaspriekiem.

Pirmais īpašais viesis šajā nedēļā bija Talsu un Rojas sporta kluba *Golden Gym* galvenais treneris Jānis Miķelšteins, kas kopā ar 3 saviem audzēkņiem pastāstīja par taiboksu kā vispusīgi attīstošu sporta veidu. Savukārt avīzes *Dundadznieks* redaktors Alnis Auziņš 6.–8. klašu skolēnus iepazīstināja ar šaha spēles vēsturi un noteikumiem. Visbeidzot, Dundagas vidusskolas teātra sporta skolotāja un režisore Vaira Kamara kopā ar saviem skolēniem demonstrēja teātra sporta turnīru. Lidoja slapji sūklī žūrijai un rozes — aktieriem!

3. XI Baismonīgo starojošo ķirbišu vakarā jeb latviešu Helovīnā maskās tērpti skolēni devās Kolkas ielās, lai noķertu gājējus bez atstarotājiem. Izglābtajiem, lai tie taptu redzami, skolēni dāvināja atstarotājus.

Novembrī notika pedagoģiskās padomes un Skolas padomes sēde par Kolkas pamatskolas attīstības plānošanu nākamajiem 3 gadiem. Par skolas padomes priekšsēdētāju ievēlēja Olita Kalna, par vietnieci — Aira Rūmniece. Apsveicam un vēlām veiksmi!

Pirmsskolas izglītības iestādes *Rūķītis* vecāku sapulcē vecākus iepazīstināja ar jaunu miem iestādes pārvaldē, ar iekšējās kārtības noteikumiem un ar pirmsskolas izglītības programmu piecgadīgo un sešgadīgo bērnu sagatavošanai mācībām skolā. Jau pirms tam, 23. X, pirmsskolas pedagogus iepazīstināja ar attīstošām rotaļspēlēm bērniem. Lai papildinātu mācību līdzekļu klāstu pirmskolas grupās, iegādājāmies jaunas rotaļspēles.

Pieredzes apmaiņas nolūkos skolas direktore Antra Laukšteine kopā ar Talsu, Rojas un Mērsraga direktoriem viesojās Engures vidusskolā, mākslas un mūzikas skolā un

bērnudārzā. Rolanda Ozola lekcija *Izglītība 21. gadsimtā — pasaules un Latvijas izaicinājumi* direktoriem ļāva iepazīties ar UNESCO prognozēm izglītībā 2050. gadā, piedevām lekcija mudināja jau tagad novērtēt radošuma nozīmi izglītībā.

Mārtiņos rosība un svētki valdīja gan *Rūķītī*, gan skolā — visu dienu darbojās pašu skolēnu rīkots tirdziņš. Dažs saldaiss ēdiens pusdienās palika neapēsts, — tik daudz gardumu skolēni kopā ar vecākiem bija sarūpējuši! *Rūķīšu* bērni kopā ar skolotāju Guntu Upneri un skolotājas palīdzi Zaigu Kalmani cepa sklandraušus, lai Mārtiņdienas cienasts būtu īpaši gards. Šogad vecāki bija ļoti centušies, bērni bija ietērpti skaistās, ar izdomu pagatavotās maskās, un pašus mazākos bērnus vecāki pārsteidza un iepriecināja ar lustīgu ķekatnieku rotaļu. Pirmssvētku satraukumam valdīja arī internātā. Lai piedalītos Mārtiņdienas tirgū skolā, internāta bērni kopā ar audzinātāju Aiju Tarlapu cepa ābolu rausi.

Lāčplēša dienā skolēni un skolotāji kopā ar ciema iedzīvotājiem un orķestra *sitējiem* priekšgalā devās lāpu gājienā. Ceļā uz tautas namu visus īpaši vienoja logos iedegtas svečītes. Devītās klases skolēni savu pārliecību pauda, skandējot tautasdziesmas.

Skolēni un skolotāji anketās izteikuši viedokli par jauno ēdināšanas kārtību skolā. Paldies virtuves saimniecei Ausmai Rudbahai, strādniecei Santai Feldmanei, medmāsai Inesei Sproģei un direktora vietniecei Līgai Apinei par garšīgajam pusdienām!

17. XI par godu Latvijas valsts dzimšanas dienai svinīgajā līnijā atskaņoja Latvijas valsts, lībiešu, Kolkas pamatskolas un eko-skolas himnu. Veselas četras! Skolas sportistus par iegūtajām godalgām sveica pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens.

Lepojamies par mūsu skolas bijušajiem skolotājiem Larisu un Ēvaldu Spridzāniem! Skolotājs Ē. Spridzāns saņēma Dundagas novada apbalvojumu par varonību, glābjot cilvēku ugunsgrēkā.

Antra Laukšteine, Aiga Ūdre un Aija Tarlapa

Valsts svētki Kurzemītē

Dienu pirms 18. XI Dundagas bērnudārzā notika reizē svinīgs un jautrs pasākums par godu Latvijas dzimšanas dienai.

Pašā sākumā — valsts himna, ko cenšas dziedāt gan lielākie, gan pavisam mazie. Pēc tam visas grupas rāda, kādu dāvanu svētkiem sagādājuši, izpētot dzimtās puses tuvāko apkaimi.

Pienenītes grupiņa (audzinātājas Inta Grīnīte un Mudīte Jurča) ceļ priekšā klasisko teiku par Dundagas un tās vārda izcelsmi. Lielākie stāsta, mazākie rāda pašu darinātos zīmējumus. Vislielākie attēlo pili un zvanu. Dun—dangl!

Mārītes grupiņas bērni Rudīte Balķītes un Guntas Mīkas vadībā bija meklējuši un arī atraduši veco ūdenstorni. Tagad, koncertā, visi *Mārītes* dalībnieki ar kustībām uzskatāmi parāda, kā ūdenstorni ceļ, būvniecībai lieti izmantojot klucīšus.

Saulītes grupas bērni, Sarmītes Sirkeles un Inetas Feldentāles rosināti, bija meklējuši krokodilu. Acīmredzot krokodils bērnus bija ļoti iespaidojis, jo tam par godu bija tapuši gan zīmēti darbi, gan aplikācijas, bet šo rindiņu autoram visvairāk pie sirds gāja Niklāva no sēkliņām uz papīra uzlīmētais nezvērs. Un kur nu vēl krokodilam veltītās dzejas! Piemēram, *Atkal diķi zaļi zils / Iekrīt iekšā krokodils*, kas vedina secināt: tāpēc diķim labāk pārāk tuvu neiet!

Bitītes bērni Irinas Jānbergas un Vijas Freimanis vadībā bija pētījuši čukčukbānīša vēsturi. Veco vilcieniņu iespējams jauki attēlot, pūšot un elšot čuk—čuk, sastājoties garā virtienē, saliekot rokas cits citam uz muguras un tā izveidojot vilciena vagonus! Vienīgais jautājums — vai savulaik bija tik garš sastāvs? Ar audzinātāju palīdzību *bitītes* izstāsta laikam vispopulārāko anekdoti par mazbānīti — par tā lēnumu. Dzirdam arī stāstu par vecās stacijas ēkas apmeklējumu un atmiņas par kādreiz stacijas bufetē baudāmo. Saprotais, ka mazbānītis ir pateicīgs zīmējumiem!

Lienes Grīnbergas un Līgas Enzeles aizbilstamie *taurenīši* bija sekmīgi meklējuši *Mazo skolu*. To apliecina prāvs, skaists skolas ēkas zīmējums ar abām lielajām bumbām. Viena no meklētājām bija izteikusi gudru atziņu: kad man izkritīs zobi, es arī tajā skolā mācīšos! Ko te piebilst? Vien to — kad nākamie zobi ieausgies, būs jāmacās citā tās pašas

skolas ēkā! Audzinātājas atgādina par pirmo pagasta mācību iestādi — Kubalu skolu — un piemin, ka savulaik skola atradies arī pilī.

Savukārt Irinas Seržantes un Aijas Tālbergas audzināmie bērni no *Spārītes* grupas bija devušies lūkot naudas ozolu. Kāpēc šis koks ieguvis tādu nosaukumu, domas bija krietni dalījušās, bet lielākā daļa spriedusi, ka tur apakšā ir apslēpta manta. Bet varbūt nauda ir zīles? Tagad visi bija noskaidrojuši, ka mūsu parka ozols pirms daudziem gadiem rotājis naudas zīmi, uz kuras bijis rakstīts «100 rubļu». Kāda naudas vienība tagad ir Latvijā? Latī! Muzikālā audzinātāja Inga parāda gan pašreizējo 5 latu naudas zīmi, uz kuras arī ir ozols, tainība, ne Dundagas, un pēc tam arī veco 100 rubļu naudas zīmi.

Tad bērnudārza vadītāja Ilona Onzule klātesošajiem vaicā, cik gadu paliek Latvijai, un ierosina domās apceļot tuvāko apkārtni. Ar divriteni uz mežu. Kādi zvēri tur dzīvo? Bērni sauc: stirnas, zaķi, lapsas, brieži, aļņi, vilki... Tad ar automašīnu uz jūru. Kas tur ir bijuši? Daudzi! Ko pie jūras var darīt? Bradāties, peldēties, spēlēties smiltīs, sauloties! Bet vai kāds ar vecākiem ir bijis Rīgā? Paceļas roku mežs. Uz ekrāna redzam Brīvības pieminekli. Tad — liela upe, kas šķērso mūsu galvaspilsētu. Gudrākie zina teikt, ka tā ir Daugava, Latvijas lielākā upe.

Vēlāk vadītāja Ilona man pastāsta, ka šogad sadarbībā ar audzinātāju Rudīti Balķīti un muzikālo audzinātāju Ingu Apškrūmu bija radusies doma pirms svētkiem iepazīt visuvāko apkārtni, ko var izstaigāt arī mazas kājas. Tā visa iecere ieguvusi vienkāršu un ietilpīgu nosaukumu — *Mana Dundaga*. Vispirms grupiņas izvēlējušās meklējamās objektus, tad gājuši, meklējuši un pētījuši, pārējās dienas darinājuši darbus.

Ilona uzsver, cik svarīgi jau agrīnā vecumā bērniem dot pirmo vēlamu ievirzi. Šī ir reize, kad pat maziem ķipariem ir svarīgi ne vien dzirdēt, bet arī kopīgi nodziedāt valsts himnu, svarīgi ir arī atbilstoši vecumam līdzdarboties — izspēlēt stāstus ar kustībām, īsos vārdos pastāstīt par paveikto. Kopīgā darbošanās, visbeidzot uzstājoties koncertā, arī dod piederības un kopīgu svētku izjūtu.

Alnis Auziņš

Mazirbes skolēni un viņu darbi — Zviedrijā!

Novembrī, īsi pirms valsts svētkiem, Mazirbes speciālās internātpamatskolas skolēni, viņu zīmējumi un skolotāji viesojās Zviedrijā.

Bērni zīmē. Zīmē to, ko redz un sajūt. Skolotājas palīdz izvēlēties īstās krāsas, līnijas, parāda, kā labāk attēlot uz papīra gaismu, ēnas, sajūtas. Tā kā audzēkņi skolā pavada visu nedēļu, zīmēšana ir kļuvusi par pedagoģiskā darba būtisku sastāvdaļu, pilnveidojot katra bērna radošo fantāziju, koncentrēšanās spējas un novērošanas prasmes. Skolotājas Rītas Vansovičas un Silvijas Vansovičas vadībā skolēni trenējas pievērst uzmanību atsevišķām, konkrētām lietām, apgūst krāsu mācības un loģikas pamatus, trenē motoriku un pacietību, lai iesāktu padarītu līdz galam.

Skolēnu zīmējumi Mazirbes skolā rada dažādas noskaņas, jo gan ikdienā, gan svētkos tie ir izvietoti skolas telpās un tos var apskatīt katrs skolā ienākušais. Šādi ar skolēnu zīmējumiem un citiem viņu veidotajiem darbiem iepazīnās arī mūsu draugi no Zviedrijas Dagnija Lapsa un Hanss Dejne (*Hans Dhejne*). Pirms diviem gadiem zīmējumi aizceļoja uz Zviedriju. Šogad Zviedrijā Starptautiskajam bērnu mākslas muzejam apritēja 10 gadi, un par godu šiem svētkiem muzejs sarīkoja dažādu pasaules bērnu dzimšanas dienu svinību zīmējumu izstādi. Uz izstādes atklāšanu uzaicināja Mazirbes speciālās internātpamatskolas skolēnus un skolotājus. Līdzās bērnu zīmējumiem no Ēģiptes, Ukrainas, Baltkrievijas, Mongolijas, Kipras, Lietuvas un

daudzām citām pasaules valstīm viena muzeja telpa bija atvēlēta mūsu skolas audzēkņu darbiem.

Prieks? Pārsteigums? Gandarījums? Viss kopā! Visi uz Zviedriju aizbraukušie skolēni pirmo reizi piedzīvoja ļoti, ļoti daudz — ceļošanu ar prāmi jūrā naktī, kuģošanu biezajā rīta miglā cauri šērām, braucienu pa Stokholmas izgaismotajām ielām un pa Zviedrijas galvaspilsētas garāko tuneli, Transporta muzejā izmēģināt vadīt vilcienu un redzēt, kā cilvēku pārvietošanās līdzekļi attīstījušies gadsimtu gaitā, dziedāt un spēlēt leļļu teātri uz Zviedriju aizbraukušajiem tautiešiem, spēlēt spēles kopā ar citādas ādas krāsas bērniem, būt skolā, kur mācās 80 pasaules valstu bērni, apskatīt Stokholmas mazāko skulptūru, kuru, ja tā nebūtu piestiprināta, varētu iebāzt kabatā, visbeidzot, apzināties, ka spēj pārstāvēt savu valsti, savu skolu.

Uz Zviedriju devās skolēni Signe Karelova, Roberts Sproģis, Lauma Kalmane, Lāsma Subatniece, Sanita Treimane, Zeltīte Treimane un Matīss Volters kopā ar skolotājām Ritu Vansoviču, Silviju Vansoviču, Lieni Ūdriņu, Andu Kostandu, Dzintru Tauniņu un Ilzi Kriķīti. Vislielākā sajūsma par braucienu ir skolēniem, taču ne mazāks gandarījums ir skolotājiem. Nevar izstāstīt to atbildības sajūtas radīto satraukumu, ka ar mums brauca satik-

• Mazirbes skolēni, piepalīdzot skolotājām, darina darbus zviedru muzejā.

Foto no skolas albuma

ties Zviedrijas Latviešu centrālās padomes aktīviste Valentīna Lasmāne, ar mums kopā bija pārstāvis no Latvijas vēstniecības Zviedrijā un Hudinges pašvaldības darbinieki, muzeja ļaudis un latvieši Zviedrijā. Viesojamies arī latviešu sestdienas skolā, kur varēja darboties dažādās darbnīcās, spēlēt, dziedāt un dejot, kopā svinot Mārtiņus. Pēc mūsu cieņmošanās arī turienes latviešu skolā veidos leļļu teātri!

Par atbalstu braucienam no sirds sakām paldies labdarības biedrībai *eurika.lv*, D. Lapsai un H. Dejnem, bez kuru idejām un vēlmes mūs atbalstīt šis brauciens nenotiktu. Paldies skolotājiem par ikdienā ieguldīto darbu un pacietību!

Ilze Kriķīte

Pie mums, uz zemēm

Kas notiek SIA Dundaga?

SIA Dundaga kontrolpakete, visticamāk, drīz nonāks SIA Baltic Finanz-Invest pārvaldīšanā. Kāpēc Latvijas saimniecība pāries Latvijā reģistrēta, bet vācu uzņēmuma rokās, stāsta SIA Dundaga valdes loceklis Nauris Ģermanis un Tamāra Zoltāne.

Kad uzņēmumu vadīja Austris Kristapsons, viņam piederēja 70 % kapitāla daļu, kas pēc viņa nāves gandrīz līdzīgās daļās pārgāja mantiniekiem. Pārējie 30 % kapitāla daļu piederēja bijušajiem kolhozniekiem. Kā norāda Tamāra, uzņēmums strādāja un pelņu ieguldīja saimniecībā. Tieši tāpēc jau tas varēja pastāvēt. «Pienāktu laiks, un mēs arī pelnītu, bet vispirms jāiegulda uzņēmumā un tas jānostiprina. Taču to nevar izdarīt uzreiz. Attīstība nenotiek strauji, bet pamazām. Tomēr tad uzņēmums paliktu mūsu — Latvijas,» saka Tamāra.

Nauris atzīst, ka «mūsu» saistās ar iegul-

dījumiem — ar atteikšanos, ar smagu darbu. Ja viens no īpašniekiem, kam pieder 40 % uzņēmuma, ieguldīt negrib neko, bet vēlas tikai saņemt, izmantot, tad attīstība nevar notikt. Gvido Kristapsons pieņēma lēmumu un pārdeva daļu no tēva mantotās saimniecības ārzemju uzņēmumam. Tikko tas notika, arī citi kapitāla daļu īpašnieki sāka pārdot savējās. Viņus var saprast — iespējamā cena ir pietiekami kārdinoša, lai pārdotu. Un ja vēl cilvēkiem vajag naudu? Kāds labums viņiem no vienas vai divām kapitāla daļām? Tamāra domā, ka saņemtā nauda tomēr ir smieklīga, jo pārdotais ir īpašuma daļa, kuru mantotu

bērni un mazbērni. Tamāra sev piederošo vienu kapitāla daļu pārdot nedomā.

Nauris uzsver, ka visgrūtākā bijusi izšķiršanās, ko šādā stāvoklī darīt. Abi ar Tamāru stundām domājuši un rēķinājuši, vai riskēt ar saimniecību un iegādāties 40 % tās kapitāla daļu? Risks likās par lielu, jo, iespējams, uzņēmums beigtu pastāvēt. «Izšķīrāties par investīcijām un ļāvām notikumiem iet ceļu, kādu Dievs lēmis. No bāleliņiem, kas brauca saimniecību lūkoties, mati cēlās stāvus. Nevienu neinteresēja ne ražošana, ne darba vietas, dažs pat aizmirsā pajautāt, ar ko tad īsti uzņēmums nodarbojas. SIA Baltic Finanz-Invest vismaz domāja, kā ieguldīt naudu, lai varētu nopelnīt, nevis par spekulēšanu,» stāsta Nauris.

«Tas jau viss ir labi, bet mēs paši lēnām būtu turpinājuši strādāt, ieguldot attīstībā, un turpat nonākuši, tikai bez ārzemju kapitāla. Sirds sāp, ka cilvēki nepadomā un vieglu roku atdod sava mūža ieguldījumu. Tāds ir mūsu «patriotisms», piebilst Tamāra.

«Tāda ir mūsu domāšana. SIA Dundaga

Latvijā būs kārtējais uzņēmums, kas vairs nepiederēs vietējiem. Ārzemniekus īpaši neinteresē ne mūsu pagasta darba vietas, nodokļi, ne arī tas, kā izskatās ceļmalas Dundagas novadā,» vērtē Nauris. «Finanšu līdzekļi viņiem ir pietiekami un, izmantojot SIA Dundaga kapitāla daļu īpašnieku «lielo patriotismu», SIA Baltic Finanz-Invest agri vai vēl arī iegūs kontrolpaketi.»

Pašlaik nekas būtisks saimniecības darbībā nemainās. Nosaukums paliek tāds pats. Valdes sastāvs papildinās ar SIA Baltic Finanz-Invest pārstāvi. Dialogs ar šī uzņēmuma pārstāvi ir cerīgs. Patlaban kopīgi notiek darbs pie iespējām, darbības virzieniem un attīstības. Pārmaiņas noteikti būs.

Atbildot uz dažu labu «SIA Dundaga situācijas un ieceru zinātāju» paziņojumiem tirgus laukumā, varam teikt — SIA Dundaga plānos pašreiz nav pārtraukt pakalpojumu sniegšanu. Cik vien iespējams, pirmajā vietā tomēr liekot savas intereses, SIA Dundaga turpinās sniegt pakalpojumus Dundagas iedzīvotājiem.

Diāna Siliņa

Atjaunots Kolkas tautas nams

Oktoobra sākumā oficiāli pabeidza Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai līdzfinansētā pasākuma Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem projektu Kolkas tautas nama vienkāršotā rekonstrukcija.

Projekta kopējās izmaksas — Ls 77 583, ieskaitot PVN, no tām pašvaldības līdzfinansējums — Ls 21 750. Iepirkumā par būvniecības darbu veikšanu uzvarējuši Rojas firma SIA A-Celtnē dažādu specifisku remontdarbu veikšanai piesaistīja vairākus apakšuzņēmējus. Tā kā remonta gaitā parādījās iepriekš neplānoti darbi, kā arī radās iespēja saņemt finansējumu un īstenot vēl papildieceres, tad būvdarbu pabeigšanas termiņu vienu reizi pagarināja. Kopumā darbi ritēja diezgan raiti un bez lielas aizķeršanās, cik nu vien tas ir

jauks ieguvums noteikti ir arī ēkas pielāgošana cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Ieejas laukumā tagad ir gludi bruģēti, un invalīdiem ir sava atsevišķa tualete ar atbilstoši platām durvīm un plašu telpu. Varbūt tas liekas sīkums un Kolkā nebūs ļoti pieprasīts, tomēr tas liecina par attieksmi pret apmeklētāju. Tāpat arī pārējās abas tualetes ir izremontētas un no jauna iekārtotas.

Taču vislielākais prieks man ir par atjaunotajām inženierkomunikācijām: pilnībā no mainīta apkures sistēma — cauruļvadi un ra-

gulēšanas automātiku. Viss silst un darbojas lieliski, un tas, domājams, ļaus ievērojami ietaupīt kurināmā un darbaspēka izmaksas.

Lai arī daudzas lietas un vietas ir būtiski atjaunotas, tomēr jau no paša sākuma zinājām — cik vien iespējams, nemainīsim to, kas Kolkas klubu atšķir no citiem līdzīgiem. Viena tāda īpatnība noteikti ir lielās zāles finiera paneļos izveidotie ornamentī, kuros diezgan labi pazīstamajās latviskajās zīmēs neuzkrītoši ir iepīts arī ēkas dzimšanas laikmeta neiztrūkstošais simbols — sirpis un āmurs. Tāpat nenomainīti pret modernākiem dizaina elementiem palika arī zāles gaismas ķermeņi, kuri, spriežot pēc to uzbūves, ir tālajā 1955. gadā ar rokām taisīti darbs. Tagad tie pārcieta tikai nelielu kosmētisku remontu un ieguva jaunus stikla kupolus. Domāju, ka pieturēšanās pie šiem, nu jau vairāk nekā pusgadsimta vecajiem elementiem, dod ļoti spēcīgas sajūtas un rada auru, kuru nekā nevar gūt, izmantojot XXI gs. veikalos pirktus priekšmetus un materiālus. Tie ir un, es ceru, vienmēr paliks mūsu kluba *odziņa*.

Papildus projektā paredzētajiem darbiem lielu darbu un līdzekļus ieguldīja arī tautas nama iekārtošanā. Proti, skatuve ir ieguvusi jaunus aizkarus, arī pie zāles logiem tagad ir gan gaiši dekoratīvie aizkari, gan gaismu necaurlaidošas žalūzijas, kas ļauj arī gaišā laikā pilnībā aptumšot zāli. Zāles logi varētu būt viena no zinātajām pamanāmākajām izmaiņām, ienākot šeit dienas gaišajā laikā, — tur tagad ir dabīgais apgaismojums! Vismaz pēdējos 20 gadus zāles logi bija aizdarīti ar

- **Kolkas pašdarbnieki talkā pie kluba.**
- **Senču vēstījums nākamajām paaudzēm.**

Autora foto

iespējams, ņemot vērā, ka remontu veic firma ar lētākās cenas piedāvājumu.

Vairāk vai mazāk Kolkas tautas nams jeb klubs, kā mēs paši to saucam, nepārtraukti ir remontēts, uzlabots, labiekārtots. Dažādos laikos ir uzlabota apkure, nomainīta zāles grīda, pakāpeniski mainīti logi, nemaz nerunājot par atjaunotu aprīkojumu, mēbelēm un krāsojumu. Tomēr tik vērienīgs remonts nav bijis sen, lai neteiktu — vispār nekad, un šoreiz bijām pieķērušies arī vietām, kuras *nebija redzējušas namdara roku* kopš kluba celtniecības laikiem. Labākais liecinieks tam bija uzraksts, kurš atklājās lielajā zālē, no sienām noņemot 55 gadus vecos finiera paneļus. Uz neapmesta ķieģeļu mūra atsedzās ar otu uzmālēti vārdi: «Lai dzīvo 1. Maijs!»

Atbilstoši plānam pirmo nomainīja jumta segumu. Šiferis reizēm ļāva nokrišņiem atrast ceļu uz griestu balsinājumu, toties tagad jumtu klāj sarkani krāsota metāla dakstiņi, nomainīti arī atlikušie vecie koka logi, savukārt iekštelpās, kur to vajadzēja, ieklāts jauns grīdas segums. Izlīdzinātas un pārkrāsotas sienas un griesti, atsvaidzinātas koka lakotās detaļas un durvis. Viens ļoti liels un

diatori visā ēkā, elektroinstalācija, ierīkota apsardzes un ugunsdrošības signalizācija, atbilstoši aprīkotas evakuācijas izejas, modernizēta ventilācija, bet pats galvenais — tagad tautas namam ir sava pastāvīga, mūsdienīga un ekonomiska katlu māja ar automātisku granulu katlu un modernu temperatūras re-

finiera plāksnēm. un katram no tiem priekšā atradās pa monumentālam Talsu mākslinieces Antras Auziņas gobelēnam. Diemžēl laika zobs, precīzāk — kodes, šos mākslas darbus nav saudzējis, un izskatās, ka liela daļa no tiem ir nopietni bojāta, tāpēc domāsim par to turpmāko likteni. Bet logi tagad ir atsegti

un ļauj saulei iespīdēt telpā. Visas šīs pārmaiņas zāli noteikti ir darījušas *vieglāku* un dzīvespriecīgāku.

Lai arī ēkas apkārtnē neatpaliktu no atjaunotās iekšpuses, pašdarbnieki sarīkoja apkārtnes sapošanas talku. Un kur nu vēl simt un viens cits sīkums, par ko bija jāpadomā un kas jāizdara, lai nams atstātu pabeigta darba sajūtu! Diezgan lielu naudu prasa pasākumu skaņas un gaismas tehnikas iegāde, bet gan jau pamazām tiksīm galā arī ar to. Pilnai laimei būtu jānomaina pāris durvju un jāatsvaidzina vēl dažas citas telpas. Pagaidām ierobežoto līdzekļu dēļ vēl to nav izdevies paveikt.

Lai lielais darbs, *Kolkas tautas nama vienkāršotā rekonstrukcija*, ietu uz priekšu un lai to pabeigtu, roku pielika daudzi — gan Kolkas pagasta pārvaldes darbinieki, gan kolēģi no Dundagas, īpaši Baiba Dūda, tāpēc visiem saku lielu paldies par līdzdarbošanos! Paldies arī Lauku atbalsta dienesta Ziemeļkurzemes reģionālajai lauksaimniecības pārvaldei un tās vadītājam Juzefai Kļavai par sapratni projekta gaitā.

Kad nu Kolkas tautas nams atkal ir gatavs būt par ciema kultūras dzīves centru, atliek tikai turpināt piepildīt to ar kvalitatīvu *nemateriālo* saturu. Tikai pāris dienas pēc remontdarbu pabeigšanas klubu jau iemēģināja Kolkas pamatskolas salidojuma dalībnieki, šeit jau ir viesojies teātris ar Andri Bērziņu priekšgalā un noticis 18. novembra svētku sarīkojums, tūlīt sāksies četru Adventa nedēļu pasākumi, ieskaitot Vara Vētras koncertu, un tad jau klāt būs arī Jaungada balle. Mazajā zālē, kur pasākumu laikā mēģinām piedāvāt kafejnīcas pakalpojumus, ir skatāma Kolkas fotogrāfes Andas Ruskas darbu izstāde.

Kultūras pasākumu apmeklētāju skaits rāda, ka vietējie iedzīvotāji ar prieku apmeklē dažādus izklaidējošus, atpūtas vai svinīgus pasākumus. Par to liels paldies sakāms tautas nama saimniecēm — vadītājai Inorai Sproģei ar palīdzēm Dzintru Tauniņu un Evitu Ernštreiti, kuru pārzinā pēdējos 2 gadus ir plānot, veidot un attīstīt Kolkas ciema kultūras dzīvi. Tāpat mūsu pasākumi jau sen nav iedomājami bez tautas nama paspārnē esošo pašdarbības kolektīvu — kora, pensionāru, lībiešu un koklētāju ansambļu, teātra pulciņa — līdzdalības, par Kolkas pūtēju orķestri pat nerunājot, jo tas kolka sienas tricina tik sen, ka *pūtējus* jau varētu saukt par kluba neatņemamu inventāru. Viskuplāk apmeklētāji ir tieši tie pasākumi, kuros piedalās mūsu ciema pašdarbnieki, un tas ir augsts savējo novērtējums. Paldies par darbu pulciņu vadītājiem, dalībniekiem un visiem citiem, kas iesaistās pasākumu radīšanā!

Priecājos, ka visiem iepriekšējiem kluba saimniekiem un vadītājiem katram savā laikā, katram, izmantojot savas iespējas, uzlabojot, mainot kluba *seju* un gādājot par saturisko piepildījumu, ir izdevies saglabāt ne tikai ēku kā tādā, bet arī to nemitīgi uzturēt kā kolcinieku garīgo aktivitāšu centru.

Būsiet laipni gaidīti Kolkas tautas namā!

Aldis Pinkens, Kolkas pagasta pārvaldnieks

Līvõ āiga • Līvu laiks

Tēriņš!

Sveiciens netipiski siltajā novembrī! Par spīti siltajam laikam mani ik pa brīdim pārņem Ziemassvētku sajūta. Iespējams, tas tādēļ, ka pēdējā laikā bijis tik daudz svētku — 18. novembris, lībiešu grāmatu iznākšana

Linda Zonne

Jaunas grāmatas • Ūd rōntōd

Latviešiem grāmatu iznākšana ir ierasta lieta, bet lībiešiem tas ir kas īpašs. Tā nu ir sagādījies, ka nule iznākušas divas lībiešu tēmai veltītas grāmatas. Tās varētu likties interesantas daudziem Dundagas novada iedzīvotājiem.

Māra Zirnīte, *Lībieši Ziemeļkurzemes ainavā*

Grāmatā apkopotas atmiņas par Ziemeļkurzemes piekrastes ciemu iedzīvotāju dzīvi lībiešu ciemos gandrīz visā 20. gadsimtā. Atmiņas atspoguļotas ciemu iedzīvotāju Emīlijas Rulles, Irmgardes Matildes Cerbahas, Elfrīdas Virgīnijas Žagares, Kārļa Dišlera, Alvīnes Mūrnieces un Paulīnes Kļaviņas stāstos un sarunās ar grāmatas autori. Grāmata ir unikāla ar to, ka tajā stāsti pierakstīti tieši tā, kā Māra Zirnīte tos dzirdējusi no stāstītājiem — tāmnieku dialektā, saglabājot un parādot lībiešu valodas ietekmi uz latviešu valodu Ziemeļkurzemē. Stāsti ir par visu, ko vien cilvēks var pastāstīt par savu dzīvi, — par bērnību, par karos pārdzīvoto, par dzīvi dažādajos laikos, par ikdienas darbiem un notikumiem.

Rīgā grāmatas atvēršanas svētkos 25. X piedalījās Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālās administrācijas pārstāvji Dace Sāmīte un Andris Ratkevičs, Apvienoto Pasaules latviešu zinātnieku III kongresa un Letonikas IV kongresa dalībnieki, kā arī Lībiešu kultūras centra pārstāvji un citi interesenti.

Ventspilī 8. XI grāmatas atklāšana notika citā gaisotnē. Uztājās lībiešu folkloras kopa *Kāndla* no Tārgales. Savukārt grāmatas priekšstādē nācās piedalīties arī atnākušajiem, kam autore lūdza skaļi nolasīt fragmentus no grāmatas.

Jāpiebilst, ka grāmata izdota ar projekta *Baltijas zaļā josta* atbalstu un Eiropas Savienības līdzfinansējumu. Tirāža ir stipri ierobežota, un grāmata būs pieejama tikai publiskās lasītavās.

Pirmā Livonikas konferenece *Lībieši: valoda, vēsture un kultūra un Valta Ernštreita monogrāfijas Lībiešu rakstu valoda atvēršanas svētki*

Starptautiskajā lībiešu valodas un kultūras gadā ar pozitīvām emocijām un lībisko auru tika piepildīta Latvijas Nacionālā vēstures muzeja Torņa zāle Rīgā, kurā 4. XI norisa pirmā Livonikas konference un interesentus iepazīstināja ar V. Ernštreita monogrāfiju.

Konference bija veltīta rakstu krājumam *Lībieši: valoda, vēsture un kultūra*, kas izdots Igaunijā, bet nākotnē plānots arī latviešu valodā. Konferenci atklāja Latvijas Valsts

un arī *Staro Rīga* festivāls. Pēdējam gan nav saistības ar lībiešiem, bet, ja kādreiz sanāk, iesaku aplūkot.

Par svētkiem ir šis *Līvu laika* numurs, un tādēļ vēlos teikt paldies Kolkai un kolceniekiem, ar kuriem kopā šogad svinēju 18. novembri. Ar ansambli *Nurmorkestōr* uzstājamies Kolkā. Sākotnēji biju nedaudz sapīkusi, jo man jau ir ir zināmi ieradumi, ko daru katru 18. novembri Rīgā. Turklāt kā tīra rīdziniece domāju — kā gan jutīšos Kolkā starp kolceniekiem? Tomēr pasākums bija tik jauks, tik sirsnīgs, cilvēki smaidīgi. Īpaši priecēja, cik lielu godu atdeva Lībiešu karoga dienai. Ja nākamgad arī nāksies doties uz Kolku, tad droši vien par to tikai priecāšos.

Linda Zonne

prezidents Andris Bērziņš, kas, sakot uzrunu no galvas, piešķīra pasākumam draudzīgāku noskaņu. Pēc neliela muzikāla priekšnesuma ar referātiem uzstājās rakstu krājuma autori.

Konferences pirmā daļa bija veltīta Kurzemes lībiešiem. Vispirms *Dr. phil. V. Ernštreits* nolasīja referātu *Lībiešu valoda mūsdienās lībiešu valodā*. Tam sekoja *Dr. hist. Renātes Blumbergas* referāts *Igauniju un somu devums lībiešu kultūras un valodas saglabāšanas centienos*. *Dr. phil. Tīts Reins Vītso* (Igaunija) iepazīstināja ar savu topošo vārdnīcu, lasot referātu *Topošās lībiešu-igauņu-latviešu vārdnīcas sākotne*. Autors un jauniešu iemīļotais lībiešu valodas pasniedzējs arī pastāstīja, kā sācis pētīt lībiešu valodu. Visbeidzot, klātesošos iepriecināja *Dr. habil. hist. Lindas Dumpes* ieskats lībiešu virtuvē — *Kurzemes lībiešu tradicionālais uzturs*.

Vidzemes lībiešiem veltīto konferences otro daļu iesāka *Dr. phil. Eberhards Vinklers* (Vācija) ar referātu *Lībiešu valodas leksiskie kontakti*. *Dr. hist. Guntis Zemītis* turpināja ar ieskatu vēsturē — *Lībiešu zemes un sabiedrība dzelzs laikmeta beigās un viduslaiku sākumā*. Atraktīvie *Dr. phil. Urmas Sutrops* un *Dr. phil. Karls Pajusalu* (Igaunija) iepazīstināja ar igauņu tuvajām attiecībām ar lībiešiem referātā *Metsepoles valodas un vēsturiskās robežas*. Konferenci noslēdza *Dr. habil. hist. Saulvedis Cimmermanis* ar referātu *Ieskats Svētcima lībiešu izziņāšanas avotos*.

Pēc konferences notika grāmatas priekšstāde. Tajā apkopots un aprakstīts gandrīz viss, kas izdots lībiešu valodā, sākot ar mazformāta iespieddarbiem un beidzot ar laikrakstiem un grāmatām, sākot ar pirmajiem evaņģēlijiem lībiešu valodā un beidzot ar jaunākajām grāmatām.

Svētku uzrunu teica gan pats grāmatas autors, gan Gundega Blumberga no *Lībiešu Kultūras centra*, gan viesi no Somijas un Igaunijas. V. Ernštreits daudziem saviem domubiedriem pateicās gan ar vārdiem, gan dāvinot jauno grāmatu. Pārējie interesenti grāmatu varēs iegādāties no decembra vidus.

Grāmatas atklāšanas svētkos piedalījās arī Salaspils jauktais koris *Lōja* diriģenta Ģirta Gailīša vadībā, bet noslēgumā visus laipni aicināja uz svētku mielastu un draudzīgu patērzēšanu.

Krista Greiško un Vents Priedoliņš

Lībiešu karoga diena Līvōd plagā pāva

18. XI ir īpaša diena latviešiem, bet lībiešiem šī diena ir divkārt īpaša. Šajā dienā lībieši svin ne tikai Latvijas dzimšanas dienu, bet arī sava karoga svētkus. Lībiešu karoga atklāšanas svētki notika 1923. gadā, un turpmāk 18. XI tos svinēja ik gadu. Pēc 2. pasaules kara, protams, tas bija liegts. Pēc Lībiešu kultūras centra ierosmes tos atjaunoja tikai 1998. gadā. Šogad Lībiešu karoga dienu svinēja gan Kolkā, gan Rīgā, gan Igaunijā.

Vispirms jau 16. XI svinīgs pasākums norisā Tallinā. Lībiešu karoga dienu Tallinā rīkoja nevalstiskā organizācija somugru interesēm *Fenno Ugria* ar Līvu savienības un Līvu fonda atbalstu. Lībiešu karoga dienā piedalījās un svētku uzrunu teica Līvu savienības valdes priekšsēdētājs Dāvis Stalts, *Fenno Ugrias* pārstāvis Jaak Proozes, muzicēja tautas

Dundagas novada ļaudīm, mīļajiem kolciniekiem

No sirds sveicu jūs visus mūsu valsts lielāko svētku dienā. Kolkai kā Līvu krasta galvaspilsētai šie ir īpaši svētki, jo ir dubulti. 1923. gada 18. XI notika lībiešu karoga iesvētīšana, un to mēs katru gadu godinām kā Lībiešu karoga dienu. Svarīgi ir saprast, ka jūs nedrīkstat pazaudēt unikālo saiti starp latvisko un lībisko, kas ir raksturīga mūsu novadam — Līvu zaļajam Ziemeļkurzemes novadam jeb, kā to pieņemts saukt, — Dundagas novadam.

Lai arī pats nevaru šobrīd būt klātienē kopā ar jums, gribu, lai zināt, ka esmu kopā ar jums katru otro dienu gan domās, gan darbos. Ne jau līvu aktivitātes vien mani arvien vairāk tuvina mūsu novadam, Kolkai, Mazirbei, Košragam. Tās ir manas dzimtas saknes, kas cēlušās no Kolka un kas ik ga-

mūzikas ansamblis *Tai tai* un dejās vienotās Tallinas danču klubs. Vakara gaitā skanēja lībiešu valoda, lībiešu dziesmas, danči un rotaļas. Pēc svinīgām uzrunām un koncerta visi viesi varēja vienoties lībiešu dziesmās un dejās. Lībiešu karoga dienas atzīmēšana Igaunijā jau ir tradīcija. Tas parāda igauņu tuvuību un vēlmi atbalstīt lībiešus.

Dundagas novadā, Kolkā, Lībiešu karoga dienu svinēja 18. XI kopā ar Latvijas dzimšanas dienu, kā tas arī pienākas. Pasākumā skaisti savijās latviskais un lībiskais. Lībiešu karoga diena bija pieminēta gan pasākuma afišā, gan daudzu runātāju svinīgajās runās. Skatuvi rotāja gan lībiešu, gan Latvijas karogs. Pasākumu atklāja ar Latvijas himnu un lībiešu himnu, vakara gaitā skanēja dziesmas gan latviešu, gan lībiešu valodā. Lībiešu dziesmas dziedāja Kolka lībiešu ansamblis *Laula* un lībiešu jauniešu ansamblis *Nurmorkestōr*, kurā muzicē gan rīdzinieki, gan dundadznieks Reinis Zumbergs, gan kolcenieki Matīss Stīpnieks un Elīza Sakniņa.

Lībiešu karoga svētkus 26. XI atzīmēja arī rīdzinieki. Pasākums notika ar Rīgas Brīvostas atbalstu.

Rakstu sagatavoja Linda Zonne un Monta Kvjaktkovska

Kolkā pasākuma apmeklētājiem Jānis Mednis nolasīja Līvu savienības vecākā un Saeimas deputāta Dāvja Stalta vēstuli. Zemāk tās teksts!

• Līvōd īt vaņīmi Dāvis Stalts Tallins Līvōd plagā pāvas. • Līvu savienības vecākais Dāvis Stalts Tallinā, Lībiešu karoga dienā.

• Ansambļ «Tai tai» spēļōb Tallins Līvōd plagā pāvas. • Ansamblis «Tai tai» spēlē Tallinā, Lībiešu karoga dienā.

Lauras Šmidebergas foto

Raibs kā dzeņa vēders

Godinot brīvības cīnītājus

11. XI Dundagā svinējam Lāčplēša dienu.

Kad sāka krēslot, dažādās Dundagas vietās iedegās sveces un lāpas. Īpaši skaisti izgaismots bija Dundagas centrs un tilts uz Kalna dārzu, arī katrā pils logā mirdzēja pa svecei.

Lāpu gājiens sākās no vidusskolas un veda gar *Krokodila* piemiņas zīmi uz Kalna dārzu. Tā priekšgalā ar karogu soļoja zemessargi un Dundagas jaunsargu vadītājs Laimonis Ulmanis. Aiz viņiem, rībinādami bungas vai vienkārši ejot ierindā, nāca jaunsargi. Pēc tam sekoja pārējie gājiena dalībnieki.

Saliņā plīvoja liels, sarkanbaltsarkans karogs un kūrās divi uguns kuri, sildīties varēja pie abiem. Pie viena vēlāk kultūras dzīves rīkotāja Smaida Šnikvalde vārīja zāļu tēju un cienāja sanākušos cilvēkus.

Bet vispirms skanēja Latvijas himna, *Div' dūjiņas* un citas patriotiskas dziesmas, kā arī dzejas kompozīcija. Novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja uzrunā atgādināja, ka šajā dienā sanākam kopā, lai godinātu karavīrus, kas piedalījušies Brīvības cīņās pret Bermontu, lai pieminētu sava novada Lāčplēša ordeņa kavalierus un izradītu cieņu abu pasaules karu brīvības cīnītājiem. Arī mūsu zemessargiem un jaunsargiem. Viņa apliecināja savu cieņu skolotājam L. Ulmanim, kas at-

jaunojis jaunsargu vienību Dundagā. Visrosīgākie no viņiem — Saivis Gierois, Tomass Jansons, Kārlis Alksnis, Emīls Bogdanovičs un Endijs Landmanis — saņēma goda rakstus. Skaisti skanēja Endija vārdi: «Gods kalpot Latvijai!»

Lāčplēša dienas īpašo dāvanu, iespēju uz lielā ekrāna turpat, saliņā, noskatīties filmu *Bermontiāde*, bija sagādājuši Imants Zingnis, z/s *Jaunemari* īpašnieks, un Ints Šermukšnis, i/k *Ints* vadītājs. Laiks bija drēgns, tāpēc līdz filmas beigām palika tikai paši izturīgākie.

Parasti jau var vēlēties, lai vairāk cilvēku piedalās kādās norisēs, arī Lāčplēša dienā, tomēr prieks, ka daļa dundadznieku labprāt atbalsta šo pasākumu. Tāpat uzteicami, ka pie mums atjaunojusies jaunsargu kustība. Pirms dažiem gadiem novēroju, ka zemessargam Gintam Bogdanovičam gājienā līdzī devās dēls Emīls, kas tagad kļuvis par vienu no aktīvākajiem jaunsargiem. Tēva paraugs ir tik nozīmīgs! Tagad Emīlam un citiem jauniešiem ir arī jaunsargu vadītājs L. Ulmanis, kam sekot, un vienība, kurā darboties. Šādos svētkos visvairāk gribas pārliecināties par turpinājumu, un es to izjutu.

Diāna Siliņa

Daudzdzīvokļu māju apsaimniekošana

Aicinām daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekus izvēlēties apsaimniekošanas veidu, kā to paredz *Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums*.

Izpilddirektors Mareks Griciks:

— Pirmkārt, īpašnieki var kopsapulcē vienoties, ka viņi slēdz kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu vai nu ar privātpersonu vai privātuzņēmumu, vai nu ar pašvaldības SIA vai jebkuru citu apsaimniekotāju.

Otra iespēja — iedzīvotāji var nolemt paši izveidot dzīvokļu īpašnieku biedrību kā pārvaldīšanas institūciju, un tad viņi var apsaimniekot mājokli paši vai arī izraudzīties kādu no iepriekš minētajām iespējām, slēdzot līgumu ar citiem apsaimniekotājiem. Dundagas centra daudzdzīvokļu māju iedzīvotājiem par šīm iespējām jau esam paziņojuši.

Kolkas pagasta pārvaldnieks **Aldis Pinkens:**

— Kolkā vispirms aptaujāsim iedzīvotājus. Kolciniekiem kā apsaimniekotājus acīmredzot piedāvāsim SIA *Kolkas ūdens* vai SIA *Ziemeļkurzeme*. Kolkas daudzdzīvokļu mājām ne-

kad nav bijis apsaimniekotāja, tur katrā ēkā ir sava, pastāvīga apkure un katras mājas iedzīvotāji ar savām problēmām paši tiek galā. Mūsu priekšlikums ir to visu legalizēt, proti, izveidot biedrību, tad no likuma viedokļa viss būs kārtībā.

Mareks Griciks:

— Saprotu, ka reizēm cilvēkiem pats grūtākais ir savstarpēji vienoties, tomēr aicinu pārvarēt kūtumu un atrast kopīgu valodu. Izvēloties jebkuru no apsaimniekošanas veidiem, dundadzniekiem ierosinu doties uz SIA *Ziemeļkurzeme*, un lietpratēji palīdzēs saprast, kā pareizi būtu rīkoties. Kolkas pagasta iedzīvotāji šajā jautājumā var griezties pie Kolkas pagasta pārvaldnieka. Jāpiebilst, ka pēc iedzīvotāju kopsapulces vienas Dundagas centra mājas iedzīvotāji biedrību jau izveidojuši.

Apkopoja Alnis Auziņš

Pils jaunu darbu gaidās

Nākamajā gadā mūsu pili gaida vairāki nozīmīgi atjaunošanas darbi. Arī šogad nesam sēdējuši, rokas klēpī salikuši.

Jau ilgstoši Dundagā darbojas Latviešu — dāņu sadraudzības komiteja. Šogad dāņu puse izteica priekšlikumu pievērsties pilij. Top projekta pieteikums Leonardo da Vinči programmai, kas atbalsta dažādus starptautiskus mācību un pieredzes apmaiņas projektus. Plānotais projekts paredz, ka sadarbības Profesionālās izglītības vidusskola (*EUC Sjælland*) Dānijā, Igurda Baņķa meistardarbnīca *Zelļi* Valdemārpilī un Dundagas novada pašvaldība (pils). Oktobrī Dundagā projekta sagatavošanas darba vizītē viesojās dāņu puses atbildīgās personas, lai kopīgi vienotos par atjaunojamo objektu. Visām pusēm saistoša šķita iespēja pilī atjaunot terasi. Uzturēšanās un darba izmaksas pilnībā segtu projekta programma, bet Dundagas pašvaldība — materiālu izmaksas. Pašlaik izstrādā terases atjaunošanas tehnisko projektu. Dāņu puse projekta pieteikumu fondā iesniegs nākamā gada februāra sākumā, atbilde gaidāma līdz 1. III. Ja viss noritēs kā plānots un projekta pieteikumu finansiāli atbalstīs, maijā sāks terases atjaunošanas darbi.

Nav apstājušies darbi arī galvenās ieejas sakārtošanai. No bioloģiskajiem uzslāņojumiem ir attīrīti abi akmens cilņi (*Bīskaps* un *Bruņinieks*), atjaunotas dzegas virs cilņiem.

Šajā gadā ar Valsts kultūrkapitāla fonda finansiālu atbalstu izstrādāts tehniskais projekts ieejas portāla risinājumam — notekūdeņu savākšanai, jumtiņa konstrukcijai un tālākai cilņu restaurācijai. Nākamajā gadā turpināsim piedalīties projektu programmās iesāktu darbu turpināšanai.

Dundagas pašvaldība ir iesniegusi projekta pieteikumu Lauku atbalsta dienesta atklātajā konkursā Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un Lauku attīstības programmas pasākumam *Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem* saskaņā ar Ministru kabineta 07.07.2008. noteikumiem Nr. 525 *Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalsta atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam «Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem»*. Projekta pieteikumā paredzēts pārbūvēt Dundagas pils iekšpagalma laukakmens bruģi, izbūvēt saimnieciskās un lietus ūdens kanalizācijas savākšanas sistēmu un ierīkot jaunus elektropievadus. Arī dažas iekštelpas gaida pārmaiņas. Ir izstrādāts tehniskais projekts 2. stāva gaitēņa remontam un papildu tualetu izbūvei. Arī šos darbus ir ieceļots veikt šajā pašā programmā.

Baiba Dūda, Kultūras pils direktore

Veltījumi dzimtajai vietai

Par Dundagas vidusskolas gatavošanos valsts svētkiem un pašām svinībām stāsta skolas ārpusklases darba organizatore Vaira Kamara.

Talsu novada bērnu un jauniešu centrs (BJC) skolēnus aicināja piedalīties Latvijas 93. dzimšanas dienai veltītā vizuālās, literārās un muzikālās jaunrades konkursā. Tēma — *Mana dzimtā vieta — sēta, iela, pašvaldība*. No mūsējiem 29 atsaucās vizuālajam, 12 literārajam un 1 — muzikālajam konkursam. 16. XI Talsu tautas namā BJC rīkoja koncertu, kurā skanēja fragmenti no 4 novadu skolēnu labākajiem literārajiem darbiem un muzikālie priekšnesumi. Prieks bija dzirdēt fragmentus no mūsu skolnieču — Leldes Bēķes, Terēzes Leperes un Alises Ralles — tēlojumiem. (Lasiet Alises darbu 1. lappusē!) Meitenēm literatūru māca skolotāja Vita Krauze. Daniela Damberga bija sacerējusi ne tikai mūziku, bet arī vārdus savai dziesmai *Kur, brālīti, tu aizgāji*. Viņas darbu novērtēja kā neparasti mīlu. Danielai padomu sniedza mūzikas skolotāja Sandra Cīrvele, bet to dziedāt palīdzēja arī Anete Savicka un Ma-

tīss Vīksna. No mūsu daudzo zīmētāju darbiem visaugstāko atzinību izpelnījās Baibas Leskovskas zīmējums, ko varēja aplūkot izstādē turpat, tautas namā. Zīmētājus konkursam gatavoja vizuālās mākslas skolotāja Sandra Braže.

17. XI Latvijas dzimšanas dienu svinēja *Mazajā skolā* un vidusskolā, 18. XI iesaistījāmies pagasta pasākumā pilī, bet 19. XI svētku koncertu Tinģerē kuplināja mūsu runātāji, dejotāji un vidusskolas koris ar Ulda Marhileviča un Guntara Rača dziesmu ciklu *Gaismas atgriešanās*.

Kopš septembra darbu atsākuši visi interešu pulciņi. Ja kāds nav spējies iesaistīties, vēl to var izdarīt. Aicinām piedalīties!

Diāna Siliņa

Zaļā karotīte pienotavas produktiem

Vai, iepērkoties *Pienenītē*, esat pamanījuši *Zaļās karotītes* zīmi uz sviesta, *Labdara* un ķimeņu siera etiķetēm? Stāsta laboratorijas vadītāja Linda Ozolniece, kas cītīgi strādājusi, lai tā notiktu.

Preču zīme *Zaļā karotīte* liecina, ka produkts ir kvalitatīvs un ražots no Latvijas izejvielām. Vispirms paši vienojamies, kuri būtu izvirzāmie produkti, un aicinājam auditu no biedrības *Zaļā karotīte*. Pārbaudītais apskatīja uzņēmumu, izpētīja dokumentus un atzina mūsu izvēlētos produktus par atbilstošiem. Tad sūtījām analīzes uz Nacionālo diagnostikas centru, kur noteica produktu ķīmiskos un mikrobioloģiskos rādītājus. Oktobra beigās no biedrības *Zaļā karotīte* saņēmām apstiprinājumu, ka mūsu izraudzītajiem produktiem piešķirta cerētā kvalitātes zīme.

Ieguvums ir ne tikai tas, ka varam lepoties ar labiem un Latvijā pazīstamiem ražojumiem. Mūsu uzņēmumā ražotajam sviestam, sieram un *Labdarim* iegūstot *Zaļo karotīti*, pienotava un zemnieki, kuru nodotā piena kvalitāte atbilst visiem rādītājiem, var saņemt arī zināmu Lauksaimniecības atbalsta dienesta finansējumu.

Diāna Siliņa

Andelēšanās ar mainīšanos!

Tev ir tas, ko vajag man. Man ir tas, ko vajag tev. Maināties un 17. XII pulcējamies Ziemassvētku gadatirgū Dundagas tirgus laukumā! Ja vēlies tikai dot, mantas ņemam pretī piln, Kultūras centrā, katru darba dienu līdz tirgus dienai.

Iepērk melnos un krāsainos metāllūžņus. Nodrošinām to sagriešanu un transportēšanu. Samaksa tūlītēja. Licences nr. 2010-12/331. Tāl. 28477217. Pērk visa veida meža īpašumus un cirsmas. Palīdzam nokārtot nepieciešamo dokumentāciju. Tāl. 22077215.

Andris Leško (1976)
Sergejs Matrosov (1963)

«Dundadznieks» Nr. 21 (126)
2011. gada novembris.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Mareks Griciks, Velta Metene, Aivars Miška, Santa Namsone, Aldis Pinkens, Kristīne Savicka, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde, Aiga Štrausa.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauz redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 500 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize